

ПРОТОКОЛ

№ 4369

гр. София, 21.11.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 5 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Ставрева
Съдебни Йордан К. Тодоров
заседатели: Николай Ал. Садовски

при участието на секретаря Красимира Й. Динева
и прокурора К. Ив. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Веселина Ставрева Наказателно дело от общ характер № 20221100203160 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМАТА Т. П. Д. - р.ув. от предходното с.з., се явява и с адв.Е. К. - с пълномощно от по-рано.

ПОДСЪДИМАТА С. В. Р. - р.ув. чрез адв.Б., се явява и с адв.П. Б. с пълномощно от по-рано.

ПОСТРАДАЛАТА И. Р. Б. - р.ув. от предходното с.з., се явява.

Явява се и адв.Н. Д. - определен от САК за повереник на пострадалата Б..

ПОСТРАДАЛАТА М. Р. П. - р.пр., не се явява.

Призовката е получена лично от лицето на 09.11.2022г. Същата е уведомена по телефона за делото на 03.11.2022г. в 16,15 часа, отразено от деловодителя на състава.

ПОСТРАДАЛАТА В. И. М. - р.пр., не се явява. Същата е редовно призована чрез баща си И.Д., който е поел задължение да я уведоми. Призовката е връчена чрез кметския наместник на с.Гълъбовци.

ПОСТРАДАЛАТА Б.: Желая да ми бъде назначен като повереник адв.Д..

АДВ.Д.: Запознат съм с материалите по делото. Готов съм да представлявам пострадалата.

СЪДЪТ предвид представените от пострадалата доказателства, изявленията и становището на адв.Д. и на осн. чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1, вр.

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ правна помощ на пострадалата И. Р. Б..

НАЗНАЧАВА адв.Н. Д. от САК за повереник на пострадалата И. Р. Б..

ПОДСЪДИМИТЕ /поотделно/: Получили сме препис от обвинителния акт и от разпореждането за насрочване на делото преди повече от 7 /седем/ дни с указания на въпросите, които се обсъждат в разпоредителното заседание.

ПОСТРАДАЛАТА Б.: Получила съм съобщение за разясняване правата ми като пострадало лице с указание за възможността да се конституирам като част. обвинител и гр. ищец в настоящия процес преди повече от 7 /седем/ дни, а също и относно въпросите, които следва да се разгледат в разпоредителното заседание.

АДВ.Д.: Доверителката ми желае да се възползва от възможността, дадена ѝ от НПК да се конституира като гр. ищец по делото. Претендира сумата от 15 000лв. /петнадесет хиляди лева/ за причинените ѝ неимуществени вреди от престъплението по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26, ал.1 от НК, ведно със законната лихва и разноските по делото спрямо подсъдимата Д.. Представям и молба от същата в тази насока.

ПОСТРАДАЛАТА Б.: Поддържам заявеното от повереника си.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че молбата е своевременно предявена и гр. иск следва да бъде приет за съвместно разглеждане в наказателното производство.

АДВ.К.: Моля да не приемете молбата за конституиране като гр. ищец. Въобще не е описано какви са тези неимуществени вреди, от какво са причинени. Отделно от това, този иск ще затрудни наказателния процес, тъй като трябва допълнително да се събират доказателства.

АДВ.Б.: Считам, че делото е достатъчно усложнено с наличието на фактическа и правна сложност, множество свидетели, вещи лица и СРС. Считам, че разглеждането на гр.иск в наказателното дело ще доведе до

значително затрудняване и ще бъде причина за отлагане на наказателното дело. Това е така, защото освен доказването на настъпилите вреди, то предявяването му ще доведе и до ангажирането на нашата допълнителна функция по отговарянето на гр.иск и съответно оспорването на тези вреди. От своя страна е твърде възможно и вероятно, ангажирането на допълнителни доказателства, в това число и експертизи, и тъй като същината на наказателния процес е доказване, респ. оспорването виновността по отношение на престъпното деяние извършител, а в настоящия случай множество такива, то считам че отклоняването от тази основна цел е нежелано и ненужно в случая и моля да отхвърлите иска.

Ще си позволя още един аргумент, който може да послужи за отхвърлянето на гр.иск. Той е самото процесуално поведение на пострадалата, защото, ако се запознаете в детайли с делото, и по-конкретно прекратеното дело в СпНС, ще видите, че тя вече веднъж е правила подобни неща - предявяване на иск, оттегляне, сменяне на повереник, всичко това ще затрудни процеса.

ПОДСЪДИМИТЕ /поотделно/: Съгласни сме с казаното от защитниците си.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ след съвещание, като взе предвид молбата на пострадалата Б. за конституирането ѝ като гр. ищец и обсъди доводите на страните, намира следното:

Искането за конституиране е своевременно направено - преди даване ход на разпоредителното заседание лично от пострадалата.

Съгласно фактическите рамки на обвинението по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26, ал.1 от НК, св.Б. е пострадала по смисъла на чл.74 от НПК като притежава правата, предоставени ѝ в чл.75 от с.к., доколкото в обвинителния акт се твърди, че е претърпяла преки и непосредствени вреди от престъплението, които не следва да бъдат посочвани конкретно, тъй като закона ги предполага, а евентуалното им доказване е предмет на разглеждане на иска по същество. Поради това е доказана процесуалната ѝ легитимация за конституирането като гр. ищец.

Въпреки това, като съобрази броя, характера и вида на повдигнатите обвинения срещу подсъдимата Д. - общо седем, налагащи обследването на различни видове, защитени от НК обществени отношения, броя на пострадалите и наличието на още едно подсъдимо лице, както и отдалечеността на периодите, през които се твърди да са извършени престъпленията, съдът намира, че разглеждането на гр.иск в настоящия

наказателен процес би довело до забавянето му, което е недопустимо на осн. чл.88, ал.2 от НПК.

Мотивиран от изложеното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на пострадалата И. Р. Б. за конституирането ѝ като гр. ищец и за приемане за съвместно разглеждане предявения от нея граждански иск срещу подсъдимата Т. П. Д. за сумата от 15 000лв. /петнадесет хиляди лева/ като обезщетение на претърпени от нея неимуществени вреди в резултат на престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането 22.02.2017г. до окончателното изплащане на сумата и сторените по делото деловодни разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не може да се обжалва и протестира.

ПРОКУРОРЪТ: Получил съм съобщение относно въпросите, които подлежат на разглеждане по чл.248, ал.1 от НПК. Да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ.Д.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОСТРАДАЛАТА Б.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ.К.: Получили сме препис от разпореждането за насрочване на делото преди повече от 7 /седем/ дни. Наясно сме с въпросите, по които се провежда разпоредително заседание и последиците по чл.248, ал.3 от НПК.

АДВ.Б.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

СЪДЪТ след като съобрази разпоредбата на чл.247г, ал.2 от НПК, намира, че не са налице процесуални пречки за провеждане на разпоредително заседание, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

СЪДЪТ на осн. чл.272, ал.1 от НПК сменя самоличността на подсъдимите:

Т. П. Д. - родена на ****г. в гр.София, българка, българска гражданка, с постоянен адрес: гр.София, ул."****", вх.****, с адрес по местоживее гр.София, ж.к."Люлин 9", ул."****", с основно образование, неомъжена, управител на „Скара на корем“ ЕООД, с ЕГН:*****, неосъждана.

С. В. Р. - родена на ****г. в гр.София, българка, българска гражданка, с адрес в РБългария: гр.Стамболийски, ул."****", с наст.адрес: Кралство Великобритания, гр.Чамсфорд, ул.,****, с висше образование, неомъжена, работи като администратор към държавната администрация в Кралство Великобритания, с ЕГН:*****, неосъждана.

СЪДЪТ на осн. чл.272, ал.3 от НПК сменя самоличността на пострадалата:

И. Р. Б. - 26г., българка, българска гражданка, с ЕГН:*****, неосъждана, б.д.р.

СЪДЪТ разясни правата на лицата по чл.247в, ал.1 и ал.2 от НПК, вкл. и правото им на отвод, а също и правата на подсъдимите по чл.55 от НПК, както и да участват в обсъждането на въпросите, предмет на разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИТЕ /поотделно/: Разбираме правата си.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да прави отводи на изброените лица.

СЪДЪТ на осн. чл.248, ал.1 от НПК предоставя възможност на лицата по чл.247в, ал.1 и ал.2 от НПК да вземат становище по въпросите, предмет на обсъждане в разпоредителното заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Делото е подсъдно на СГС, няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила във фазата на досъдебното производство, не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила, не е налице основание за разглеждането му при закрити врати. Моля да бъдат потвърдени мерките за неотклонение спрямо подсъдимите. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

АДВ.Д.: Делото е подсъдно на СГС. Няма основания за прекратяване или спиране на производството. В досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите и пострадалите. Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Считам, че не се налага разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия, съдебен заседател. В досъдебното производство са събрани достатъчно доказателства, обосноваващи и обективизирани извършеното деяние. Ще се ползвам от доказателствата по делото. Моля да потвърдите взетите мерки за процесуална принуда по отношение на подсъдимите.

АДВ.Б.: Считам, че делото е родово и местно подсъдно на настоящия съд. На този етап не са налице основания за спиране и прекратяване на наказателното производство.

Считам, че са налице основания за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурор за отстраняване на съществени неясноти в обвинителния акт. Видно от материалите по делото това е второ разпоредително заседание. В предишното са констатирани противоречия в диспозитивната и заключителна част на обвинителния акт относно времето и мястото на извършване на определени деяния и са били налице разминавания, които съобразно ТР №2/2022г. са съществени и отстраними. Факт е, че са налице някакви промени, които доколко са довели до отстраняване на пороците, оставям на съдебния състав, но са налице и две нови обвинения по отношение на вторичните престъпления на твърдяната престъпна група, в които смея да твърдя, че са допуснати отново същите пороци, от които е страдал и предишния обвинителен акт.

Така в обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено, че по отношение на св.П. е предложено на неустановен момент през лятото на 2016г. да извършва сексуални услуги заедно с твърдяната организирана група и едва през месец декември 2016г., същата започнала да извършва такава в апартамент, осигурен от едно от обвиняемите лица. Тоест, в обстоятелствената част на своя обвинителен акт, държавното обвинение твърди, че момента на твърдяното набиране и твърдяното свождане е различен. Нещо повече, такова уточнение се прави от прокурора в разпоредителното заседание по НОХД №1541/2019г. на СпНС, л.113 от съдебното производство. Независимо от това, в заключителната част на обвинителния акт и по-конкретно на л.9, пункт 5 е повдигнато обвинение за свождане, извършено от лятото на 2016г. до 22.02.2017г., тоест е налично разминаване между обстоятелствената и заключителната част. Считам това противоречие за съществено и плод не на ОФГ, което ще затрудни възможността ни да разгърнем в цялост своята защитна теза.

Според мен е налице порок и по отношение на другото ново обвинение. В обстоятелствената част, държавното обвинение твърди за събития, започнали в началото на месец ноември 2016г. по отношение на св.М., като едва в края на месец януари 2017г. М. се настанила в хотел в гр. Пловдив. Тоест, отново е налице съществено разминаване относно твърдяното склоняване и твърдяното свождане в обстоятелствената и заключителната част на

обвинителния акт. Считам, че тези разминавания правят обвинителната теза неясна.

На следващо място, макар да не е по въпроса на т.3, то считам, че в разпоредителното заседание мога да повдигна въпроса и за наличието на ОФГ. Такава, считам, че е налице в заключителната част на обвинителния акт, и по-конкретно в последната страница при цифровото изписване на квалификацията на деянието на подзащитната ми, доколкото е посочена норма, несъществуваща в НК, а именно чл.32 от него. Моля, ако не се съгласите със защитата за допуснати съществени нарушения и не върнете делото на прокурора за отстраняването им, моля да изпълните процедурата по чл.248а от НПК.

По т.4 считам, че делото следва да бъде разгледано по общия ред, ако не бъде върнато.

По т.5, считам че, ако делото не бъде върнато на прокурора, не е необходимо разглеждането му при закрити врата, нито назначаването на резервен или допълнителен субект на процеса, както и извършването на процесуално-следствени действия по делегация.

По т.6, считам че е необходимо съдът да се произнесе по мерките за процесуална принуда. На моята доверителка е взета мярка за неотклонение „Гаранция в пари“ в размер на 2000лв. /две хиляди лева/ преди 6 години. От тогава до сега са проведени множество следствени действия. Провеждани са следствени действия от страна на органите на досъдебното производство, образувани са и са прекратени 3 дела, по които са проведени множество съдебни заседания. През всичкото това време, доверителката ми не е закъснявала и пет минути. Била е добросъвестна, вкл. и като е правила значителни разходи за пътуванията си от Кралство Великобритания. През тези шест години срещу доверителката ми не е образувано друго наказателно дело, нито е водена прокурорска преписка, както на територията на РБългария, така и на Кралство Великобритания. Считам, че първоначалната преценка на съда за вземане на мярка за неотклонение с оглед на чистото съдебно минало и неналичието на обвинение за вторично престъпление е била изцяло неправилна. Дори и да сметнете, че съдебният състав тогава правилно е възприел, че следва да бъде наложена такава мярка, то с течение на времето, направената прогноза за необходимостта ѝ не се е запазила.

Моля да отмените взетата мярка за неотклонение „Парична гаранция“, тъй като необходимостта ѝ е отпаднала. Видно от материалите по делото не са налице разноси на голяма стойност, която същата да обезпечи евентуално в процедура по чл.416, ал.5 от НПК. Размерът на гаранцията обаче все още е голям и освобождаването ѝ може да покрие разходите на доверителката ми за явяване на едно или повече съдебни заседания. В мен е налице дълбоко вкоренено вътрешно мнение, че всички тези аргументи са относими и по отношение на другото лице, привлечено като обвиняем.

По т.7, ще се възползвам от правото си да посоча нови доказателства

след началото на евентуално съдебно следствие, ако делото не бъде върнато на прокурора.

По отношение на насрочване на съдебно заседание, то моля да съобразите молбата, постъпила от моята доверителка по отношение на времето, което ѝ е необходимо за явяването и организирането на пътуването си от Кралство Великобритания.

АДВ.К.: Делото е подсъдно на СГС и няма основания за прекратяване и спиране а наказателното производство.

По отношение на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване на правото на защита на обвиняемата Д., считам че такива са допуснати на досъдебното производство, тъй като, след като делото беше върнато от СпНС за отстраняване на такива, без да бъдат събрани никакви нови доказателства, по отношение на Д. бяха повдигнати нови обвинения по чл.155, ал.5, вр. ал.1 от НК, които обвинения не съществуваха в предишния обвинителен акт и преди делото да бъде върнато за отстраняване на съществени процесуални нарушения. Ние не може да разберем на какво основание са повдигнати тези две обвинения, без да са събрани нови доказателства. Считам, че има разминаване изцяло в обстоятелствената част и в диспозитива на обвинителния акт.

По отношение на другите точки за разглеждане на делото по реда на особените правила, считам че няма такива налице.

По отношение на събиране на нови доказателства, на този етап нямам искания за такива, поради което моля да върнете делото на прокурора за отстраняване на тези пропуски, които са съществени и са отстраними.

ПОДСЪДИМАТА Д.: Съгласна съм със становището на защитника ми.

ПОДСЪДИМАТА Р.: Поддържам заявеното от адвоката си.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание и след като се запозна със становищата на лицата по чл.247в, ал.1 и ал.2 от НПК по въпросите по чл.248, ал.1 от НПК и след служебна преценка, счете, че са налице предпоставките по чл.248, ал.5, т.1 от НПК.

Делото е подсъдно на настоящия съд, предвид характера и вида на повдигнатите на двете подсъдими лица обвинения. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Съдът в този му състав, подобно на предходния, разглеждал делото, е на становище, че са налице основания за прекратяване на съдебното

производство, тъй като на досъдебното производство са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите по смисъла на чл.249, ал.4 от НПК. СГС споделя тезата, че обвинителния акт все още не отговаря на изискванията на чл.246, ал.2 от НПК.

Видно от материалите по делото, СпНС, 14-ти с-в е сезиран с обвинителен акт на 18.04.2019г., въз основа на който е образувано НОХД№1541/2019г. по описа на същия съд. Делото е насрочено в разпоредително заседание, което след изпълнение процедурата по чл.247в и чл.247г от НК, е проведено на 27.09.2019г. След като е счел, че са налице противоречия между националната правна система в областта на прекратяването на съдебното производство, заради допуснати съществени процесуални нарушения и чл.6 от Директива 2012/13 и принципа за провеждане на наказателното производство в разумен срок, с определение от 07.10.2019г., съдът е спрял производството по делото и е сезирал Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване относно приложимото право. След постановен отговор от СЕС на 14.01.2021г. в насока приложимост на националната правна уредба, в закрито с.з. на 18.01.2021г., съдът след като е възобновил производството по делото, на осн. чл.249, ал.1, вр. чл.248, ал.1, т.3 от НПК е прекратил съдебното производство и е върнал делото на СпП за отстраняване на констатираните противоречия в обвинителния акт в с.з. на 27.09.2019г. С определение от 01.03.2021г. по ВНЧД№76/2021г., образувано по частен протест на прокурор от СпП, АСпНС е потвърдил извода на първостепенния съд за допуснати пороци в обвинителния акт, които ограничават правото на защита на подсъдимите.

След връщане на делото фаза назад, прокуратурата е повдигнала нови обвинения на двете подсъдими сега лица Т. Д. и С. Р., съответно по чл.321, ал.3, т.1, вр. ал.1 от НК, по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26, ал.1 от НК, за две престъпления по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, две нови обвинения за престъпления по чл.155, ал.5, т.1, вр. ал.3, вр. чл.155, ал.1, пр.2 и пр.3, вр. чл.26, ал.1 от НК и по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1, пр.1 от НК /Д./ и по чл.321 ал.3, т.2 вр. ал.2 от НК - /Р./. Постановлението за привличане на първото лице като обвиняемо е предявено на 08.03.2022г. като при разпита си след това, Д. и защитника й - адв.К. са поискали да им бъдат предявени материалите по делото преди неговото приключване. Съдът не откри в кориците на делото документ, който да удостоверява предявяване на материалите по делото на подсъдимата Д.. Такъв е наличен след извършено предходно привличане на Д. като обвиняема на 20.05.2021г., където липсват обвиненията по по чл.155, ал.5, т.1, вр. ал.3, вр. чл.155, ал.1, пр.2 и пр.3, вр. чл.26, ал.1 от НК, но не и на това, за което е привлечена да отговаря и й е предявено на 08.03.2022г. Постановлението за привличане на Р. й е предявено на 13.09.2021г., вкл. в присъствието на упълномощеният й тогава защитник - адв.Х., който е заявил, че желае да се запознае с материалите по делото, т.е. спрямо това лице

изискването на НПК е съблюдавано. Макар и според част от съдебната практика на ВКС, да не се касае за съществено процесуално нарушение, което не съвпада със становището на този съд, същото следва да бъде отбелязано и съблюдавано при евентуално повторно привличане на двете лица като обвиняеми, при направено искане - чл.227, ал.2 от НПК.

На следващо място според отразеното в т.5 и т.6 от постановлението за привличане на Д., периодът, за който същата е привлечена да отговаря е от лятото на 2016г. до 27.11.2021г. - по отношение на пострадалата П. и от ноември 2016г. до 27.11.2021г. - спрямо пострадалата М.. Крайната дата - 27.11.2021г. и при двете престъпления по чл.155, ал.5, т.1, вр. ал.3, вр. чл.155, ал.1, пр.2 и пр.3, вр. чл.26, ал.1 от НК според съда няма как да бъде вярна и вероятно е резултат на допусната техническа грешка, тъй като според отразеното в същото постановление, ОПГ е действала в периода от началото на м.януари 2015г. до 22.02.2017г. Видно от квалифициращото обстоятелство за престъпленията по чл.155, ал.5, т.1, вр. ал.3, вр. чл.155, ал.1, пр.2 и пр.3, вр. чл.26, ал.1 от НК, и двете престъпления са извършени в изпълнение решение на ОПГ. Визираният краен период на твърдения за реализиране на двете престъпления по чл.155, ал.5, т.1, вр. ал.3, вр. чл.155, ал.1, пр.2 и пр.3, вр. чл.26, ал.1 от НК в обвинителния акт е до 22.02.2017г. - стр.6 и стр.9 в съответствие и с описаната фактология. Липсва произнасяне от страна на прокуратурата с постановление по отношение на обвинението за периода от 22.02.2017г. до 27.11.2021г., което да е и надлежно връчено. Следва да се разсъждава дали това е необходимо като се изхожда от нормата на чл.243, ал.9 от НПК, според която не се съставя постановление за частично прекратяване на наказателното производство в случаите на ново привличане на същото лице за същото деяние, или с други думи, ако се приеме, че е налице ново привличане на Д. за същото деяние, макар и при други параметри на продълженото престъпление. В този смисъл, според СГС би трябвало се счете, че новото привличане на Д. е директно с обвинителния акт като в действителност е налице съвпадане на останалите обективни елементи от престъплението, с изключение на времевия период, който в полза на обвиняемата е скъсен. Правната прецизност налага според дари и да не бъде изготвянето такова постановление, да бъде отразено при ново привличане и внасяне евентуално на нов обвинителен акт кой период прокуратурата приема за краен по отношение на визираните престъпления, поради драстичното им разминаване.

По-насетне, според настоящия ръководно-решаващ орган не е извършено и надлежно отстраняване на всички констатирани от СпНС пороци в обвинителния акт, а и са налице и други, които следва да бъдат преодоленни, за да е налице годно за развиване на съдебно производство сезиране.

По отношение констатираното нарушение относно датата на деянието по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.26, ал.1 от НК спрямо пострадалата П., следва да се отбележи, че в диспозитива на обвинителния акт - л.8, а и на л.5, е обективизирано набирането й да е започнало от лятото на

2016г. В описанието на фактологията по престъплението е отразено, че пострадалата се е запознала с Д. и Р. „през 2016г.“, след това П. според показанията ѝ „е работила с Т. „Б.“ и нейната група в София, Пловдив“, а през лятото и на морето - в Несебър и КК Слънчев бряг, т.е продължава да е наличен извод, че самото набиране на П. е преди лятото на 2016г., тъй като през лятото на същата година вече е работила на морето, а преди това в столицата и гр.Пловдив.

И според този съдебен състав все още липсват фактически твърдения относно повдигнатото обвинение, че ОПГ е взела решение Д. да набере трите жени да проституират. Както е посочено и от предходния съд, разглеждал делото, това е отразено на л.2 /абз.1/ от обвинителния акт като част от фактите за престъплението по чл.321, ал.3, т.1, вр. ал.1 от НК, по чл.159г от НК, но липсва сред тези, обуславящи останалите вторични престъпления - по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26, ал.1 от НК и двете по чл.159г, вр. чл.159а, ал.2, т.6, вр. ал.1, пр.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, квалифициращ елемент на които от обективна страна е „в изпълнение решение на ОПГ“.

Напротив, на л.3 от обвинителния акт е вписано, че „Д. ... разговаряла със св.Б. и я склонила да работи като проститутка срещу заплащане“, „обвиняемата Д. наредила Б. да започне да приема клиенти“, „парите били събирани от Д.“. По отношение на пострадалата П., прокурорът е посочил, че „Д. ... ѝ предложила да работи за нея като проститутка“, подобно на пострадалата М., на която се твърди Д. да „ѝ предложила да работи за нея“.

И на този етап, и в този обвинителен акт според СГС не са отразени в достатъчна степен фактически твърдения относно обвинението по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1, пр.1 от НК. Не става ясно въз основа на какви обстоятелства прокурорът е приел, че подсъдимата Д. държи в своя фактическа власт описаното високорисково наркотично вещество, още повече как е установено дали само тя пребивава там и т.н. Не е обективизирано присъствала ли е Д. при претърсването, заявила ли е, че живее там, отразила ли е отношение към намереното наркотично вещество и т.н.

Като представляващо явна фактическа грешка следва да се приеме отразената правна квалификация в диспозитива спрямо подсъдимата Р., че е обвинена в извършване на престъпление по чл.32Г, ал.3, т.2, вр. ал.2 от НК, доколкото данни за участие в ОПГ се съдържат не само сред фактите, но и при правната квалификация на стр.1, стр.7 от обвинителния акт. Доколкото обаче са налице и нарушения от обхвата на чл.248, ал.1, т.3 от НПК, които налагат изготвянето на нов обвинителен акт според този съд, делото следва да бъде върнато, без да се провежда процедура по чл.248а, ал.1 и сл. от НПК и съдебното производство прекратено на осн. чл.249, ал.1 от с.к.

По-насетне, в обстоятелствената част по отношение първото обвинение на подсъдимата Д. за ОПГ е отразено, че: “при полицейска проверка в гр.Пловдив на адрес на ул.“****“, били установени Д.Д.Г., С. В. Р., М. Р. П.,

Е.Д.Б., К.А.Д. и К.Д.Д.“ /стр.3, абз.2/. Доколкото в последното изречение при описание на фактите по това престъпление е посочено, че групата е съществувала до задържането на участниците в нея - 22.02.2017г., не става ясно касателно това деяние дали групата е задържана именно в гр.Пловдив при извършената „полицейска проверка“ и именно на посочената дата 22.02.2017г. Ако това е така, не става ясно кога, къде и как са задържани участниците в нея, което според прокурора е прекратило съществуването на групата, при условие, че посочените лица Д. Г.а, С. Р., М. П., Е.Б., К.Д. и К.Д. не са участници в групата. Не става ясно, ако крайния срок на съществуване на групата е 22.02.2017г., как подсъдимата Р. е действала като член на групата след ноември 2016г., при условие че според данните от обвинителния акт /стр.3, абз.2, долу/, се е скарала с Д. и се е дистанцирала от групата. Не е ясно за решаващия орган дали това дистанциране следва да се третира като напускане на групата или не, при условие че при описание на вторичните престъпления, Р. е действала и след ноември 2016г., друг е въпроса дали с подсъдимата Д. или сама.

Налице е и противоречие как единият от участниците в групата - В.В. е участвал в нея до 21.02.2017г., ден преди задържането на групата според обвинителния акт – стр.2, стр.5 и стр.6. Спрямо починалия Д.К. на стр.2 и стр.5 е посочено, че е бил част от групата до 22.02.2017г., а на стр.6 при отразяване обективните елементи на вмененото на Р. престъпление – до 21.02.2017г. Подобно на това е и твърдението на прокурора относно друг участник в групата – Н. И. – на стр.2 и стр.5 е вписано, че е била част от групата до 22.02.2016г., а на стр.6 - при обвинението на Р. – отново до 21.02.2017г., т.е ден преди според обвинителния акт да се преустанови действието на групата, поради задържането ѝ. Визираните дати, които освен това и се различават, според този съдебен състав имат пряко отношение към вменената престъпна дейност на всяка една от двете подсъдими, доколкото обективно разширяват/скъсяват периода на действие на групата, или на част от членовете ѝ, и то в противоречие с някои от изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти.

Съгласно разпоредбата на чл.246, ал.2 от НПК сезиращият съда акт следва да съдържа обстоятелствена част, в която да се отразят обстоятелства относно престъплението, извършено от обвиняемия/те; времето, мястото и начинът на извършването му. Обвинението трябва да бъде така формулирано, че да поставя рамките на процеса, като определя предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия/те в случая в него (чл.102 от НПК). Поради това е абсолютно задължително за прокурора в обстоятелствената част на обвинителния акт да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му, вкл. времето и мястото на извършване на престъплението (в този смисъл ТР №2/2002г., т.2-4, р.№484/2008г. на ВКС, I н.о., р.№83/2012г. на ВКС, III н.о., р.№162/2013г. на ВКС, II н.о., р. №50/2015г. на ВКС, III н.о. и много др.). Непосочването на тези

задължителни елементи представляваше и продължава да представлява според съда съществено нарушение на процесуалните правила, което при това е отстранимо, въпреки стеснителното тълкуване по чл.249, ал.4 от НПК, дадено от законодателя. Липсата на някой от визираните обстоятелства накърнява правото на обвиняемите да научат за какви престъпления в случая са привлечени да отговарят.

Съдът, предвид служебното си задължение по чл.248, ал.1, т.6 от НПК намира, че не са налице основания за изменение на действащите спрямо подсъдимите мерки за неотклонение „ГАРАНЦИЯ В ПАРИ“ съответно в размер от 6 000лв. /шест хиляди лева/ - за Д. и 2 000лв. /две хиляди лева/ - за Р.. От една страна е налице възможна обективна съпричастност към твърдяните деяния за двете привлечени към наказателна отговорност лица, която обхваща към този процесуален момент „обоснованото предположение“. Съдът счита, че взетите мерки в определените им размери съответстват на целите по чл.57 от НПК, съобразени са и с изискването по чл.61, ал.2 от с.к. Съдът взе предвид характера и вида на повдигнатите обвинения срещу подсъдимата Д., че е управител на дружество, а спрямо Р., че работи извън страната като прие, че именно тези мерки за неотклонение биха гарантирали съблюдаване задълженията на подсъдимите. Предвид връщането на делото фаза назад, в прерогативите на СГП е евентуално решение за изменение на мерките за неотклонение.

С оглед горното и на осн. чл.249, ал.2, вр. ал.4, т.1, вр. ал.1, вр. чл.248, ал.5, т.1, вр. ал.1, т.3 и т.6 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по **Н.О.Х.Д.№3160/2022г.** по описа на СГС, НО, 5-ти с-в.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение „ГАРАНЦИЯ В ПАРИ“ спрямо подсъдимата Д. в размер на 6 000лв. /шест хиляди лева/ и мярката за неотклонение „ГАРАНЦИЯ В ПАРИ“ спрямо подсъдимата Р. в размер на 2 000лв. /две хиляди лева/.

ВРЪЩА делото на прокурора за отстраняване на допуснатите отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите, посочени в мотивната част на определението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на осн. чл.249, ал.3 от НПК в частта относно произнасянето на съда по въпросите по чл.248, ал.1, т.3 и т.6 от НПК може да се обжалва и протестира пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от днес по реда на гл.22 от НПК.

ПРЕПИСИ от протокола да бъдат издадени на страните - при поискване.

Протоколът е изготвен в с.з., което приключи в 12,45 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____